Hukuk Bölümü 2006/312 E., 2007/20 K.

- **OLUMLU GÖREV UYUŞMAZLIĞI ÇIKARMA**

- 2709 S. 1982 ANAYASASI [Madde 125]
- 5326 S. KABAHATLER KANUNU [Madde 17]
- 2247 S. UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAK... [Madde 10]
- 2247 S. UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAK... [Madde 12]
- 2247 S. UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAK... [Madde 13]
- 2247 S. UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAK... [Madde 27]
- 2576 S. BÖLGE İDARE MAHKEMELERİ, İDARE MAHKEMELERİ VE V... [Madde 5]
- 2577 S. İDARİ YARGILAMA USULÜ KANUNU [Madde 2]

"İçtihat Metni"

O L A Y

: Davacı şirketin iki adet sabit merkez telsizi için, 4502 sayılı Kanunla değişik 2813 sayılı Telsiz Kanunu ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu'nun ilgili maddelerine dayanılarak çıkarılan, "10 KHz-60 GHz Frekans Bandında Çalışan Sabit Telekomünikasyon Cihazlarından Kaynaklanan Elektromanyetik Alan Şiddeti Limit Değerlerinin Belirlenmesi, Ölçüm Yöntemleri ve Denetlenmesi Hakkında Yönetmelik" uyarınca kesilen idari para cezasının tahsili amacıyla düzenlenen, 2.12.2005 gün ve 8974 sayılı ödeme emrinin iptali istemiyle, 7.12.2005 gününde idari yargı yerinde dava açılmıştır.

Davalı İdarelerden Telekomünikasyon Kurumu vekilince, birinci savunma dilekçesinde davada adli yargının görevli olduğu ileri sürülerek görev itirazında bulunulmuştur.

ANKARA 2. İDARE MAHKEMESİ TEK HÂKİMİ; 2.2.2006 gün ve E:2005/2503 sayı ile Ekontur Ekonomi Turizm Nakliyat Dış Tic. A.Ş. vekili Av. Eser Öcal tarafından idari para cezasına ilişkin 02.12.2005 tarih ve 120210000008974 sayılı ödeme emrinin iptali talebiyle açılan davada, davalılardan Telekomünikasyon Kurumu'nca ileri sürülen görev itirazı hakkında gereğinin görüşüldüğü; 2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluş ve Görevleri hakkında Kanun'un, İdare Mahkemelerinin Görevlerinin sayıldığı 5. maddesinde "iptal davalarını" çözümlemek hükmüne yer verildiği, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-a maddesinde ise; idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davalarının idari dava türleri arasında sayıldığı, dava dosyasının incelenmesinden; davalı Türk Telekomünikasyon Kurumu tarafından tesis olunan idari para cezasının tahsiline yönelik dava konusu ödeme emri işlemi, kamu hukuku kuralları çerçevesinde tesis edilen tek yanlı, doğrudan uygulanabilir nitelikte bir idari işlem olması nedeniyle yukarıda yer verilen Kanun hükümleri uyarınca bahse konu işlemin iptali istemiyle açılan iş bu "iptal davasının" idari yargı yerlerinin yetki ve görev alanına girdiği sonucuna varıldığı gerekçesiyle, davalı idarenin görev itirazının reddine ve Mahkemelerinin görevliliğine karar vermiştir.

Davalı Telekomünikasyon Kurumu vekilinin olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılması yolundaki 3.3.2006 günlü dilekçesi üzerine, dava dosyası Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısına gönderilmiştir.

YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCISI; 30.3.2005 tarih ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun birinci maddesinde "Bu Kanunda; toplum düzenini, genel ahlâkı, genel sağlığı, çevreyi ve ekonomik düzeni korumak amacıyla;

a) Kabahatlere ilişkin genel ilkeler,

b) Kabahatler karşılığında uygulanabilecek olan idari yaptırımların türleri ve sonuçları,

c) Kabahatler dolayısıyla karar alma süreci,

d) İdari yaptırıma ilişkin kararlara karşı kanun yolu,

e) İdari yaptırım kararlarının yerine getirilmesine ilişkin esaslar,

belirlenmiş ve çeşitli kabahatler tanımlanmıştır." denilerek Kanunun amaç ve kapsamının belirlendiği; ikinci kısmında yer alan 32 ila 43. maddelerinde, Türk Ceza Kanunu kapsamı dışında kalan çeşitli kabahatler sayılarak, bu eylemlere yaptırımların öngörüldüğü; anılan Kanun'un 2. maddesinde, "kabahat" deyiminden, kanunun karşılığında idari yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlığın anlaşılacağı; 16. maddesinde, kabahatler karşılığında uygulanacak olan idari yaptırımların "idari para cezası" ve "idari tedbirler"den ibaret bulunduğu; "idari tedbirler"in de mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirler olduğu belirtildiği; buna karşılık, 19. maddesinde, diğer kanunlarda kabahat karşılığında öngörülen belirli bir süre için;

a) Bir meslek ve sanatın yerine getirilmemesi,

b) İşyerinin kapatılması,

c) Ruhsat veya ehliyetin geri alınması

d) Kara, deniz veya hava nakil aracının trafikten veya seyrüseferden alıkonulması,

gibi yaptırımlara ilişkin hükümlerin, ilgili kanunlarda bu Kanun hükümlerine uygun değişiklikler yapılıncaya kadar saklı tutulacağı öngörülmek suretiyle geçici istisnalar getirildiği; 11.5.2005 tarih ve 5348 sayılı Kanun'un 5. maddesiyle eklenen Ek 1. maddede, "4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununda yer alan vergi mahkemelerinin görevine ilişkin hükümler saklıdır." denilmek suretiyle de 213 sayılı Yasa kapsamında bulunan vergi cezalarının, Kabahatler Kanunu'nun kapsamı dışında bırakıldığı; Kabahatler Kanunu'nun "Genel kanun niteliği" başlıklı 3. maddesinde, "Bu Kanunun genel hükümleri diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanır." denilmiş olup; bu Kanun'un genel hükümleri arasında yer alan 27. maddesinin (1) numaralı bendinde, idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren engeç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabileceğinin öngörüldüğü; buna göre, Kabahatler Kanunu'nun belirlediği ilke ve esaslara uyan diğer kanunlardaki idari para cezaları ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırımlara karşı yapılacak itirazlarda sulh ceza mahkemesinin genel görevli kılındığı; Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağının, bilinen bir genel hukuk ilkesi olduğu, böylece, davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir

yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair geçiş hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceğinin açık olduğu; Kabahatler Kanunu'nun Geçici 2. maddesinde, "Bu Kanun hükümleri, yürürlüğe girdiği tarih itibariyle idare mahkemelerinde dava açılarak iptali istenen idari yaptırım kararları hakkında uygulanmaz."; Geçici 3. maddesinde de "Daha önce verilmiş olan idari para cezasına ilişkin kararlara karşı henüz iptal davası açılmamış olmakla birlikte dava açma süresinin geçmemiş olması halinde, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren onbeş gün içinde 27 nci madde hükümlerine göre sulh ceza mahkemesine başvurulabilir." denilerek geçiş dönemine ilişkin uygulamanın açıklandığı; 31.3.2005 tarihli ve 5328 sayılı Kanunla değişik 44. maddesinde ise, bu Kanun'un 1 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe gireceğinin belirtildiği; bu açıklamalara göre, Kabahatler Kanunu'nun uygulanabilmesi için idari yaptırımın, dayanağı olan yasanın amacı dikkate alınarak, Kabahatler Kanunu'nun; 1. maddesinde belirtilen alanların korunmasına yönelik bulunması, 2. maddesinde yapılan kabahat tanımına ve 16. maddesinde belirtilen yaptırım türlerine uyması, 19. maddesinde sayılan geçici istisnalardan olmaması,27. maddenin (1) numaralı bendinde itiraz yolu öngörülen idari yaptırımlardan olmasının gerektiği, incelenen olayda, yukarıda belirtilen koşulların oluştuğu anlaşıldığından dava konusu idari para cezasına karşı yapılacak itiraza bakma görevinin Sulh Ceza Mahkemesine ait bulunduğu, öte yandan, Kabahatler Kanunu'nun Geçici 2. maddesine göre, bu Kanun'un yürürlüğü girdiği 01.06.2005 tarihi itibariyle idare mahkemesinde açılmış bir dava olmadığından, görev uyuşmazlığına konu edilen bu davanın görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli bulunduğu gerekçesiyle, adli yargı yararına olumlu görev uyuşmazlığı çıkarmış olup, 2247 sayılı Yasanın 10. ve 13. maddelerine göre görev konusunun incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinden istemiştir.

Başkanlıkça 2247 sayılı Yasanın 13. maddesinin 3. fıkrasına göre Danıştay Başsavcısı'nın da yazılı düşüncesi istenilmiştir.

DANIŞTAY BAŞSAVCISI; 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 17. maddesinin 3. bendinde, idari para cezasının Devlet Hazinesine ödeneceği, 4. bendinde, idari para cezasının 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edileceği, 27. maddesinde de, idari para cezasına karşı Sulh Ceza Mahkemesine başvurulabileceği hükmüne yer verildiği, anılan yasa hükümleri ile idari para cezalarının tahakkuku sırasında yapılacak başvuruları incelemede Sulh Ceza Mahkemeleri görevli kılınmış ise de, tahsil aşamasında 6183 sayılı Yasa hükümleri uygulanmak suretiyle düzenlenecek ödeme emrine karşı açılacak davalara bakacak mahkeme yönünden özel bir hüküm getirilmediği; 5326 sayılı Kanunun 17/4 maddesi ile göndermede bulunan 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 54. maddesinde, ödeme müddeti içinde ödenmeyen amme alacağının tahsil dairesince cebren tahsil olunacağının hükme bağlandığı, 55. maddesinde de, amme alacağını vadesinde ödemeyenlere 7 gün içinde borçlarını ödemeleri veya mal bildiriminde bulunmaları lüzumunun bir ödeme emri ile tebliğ olunacağının belirtildiği, 58. maddesinde ise, ödeme emrine itiraz hususunun düzenlendiği; dosyanın incelenmesinden, davacı şirkete 23.09.2005 tarihli yazı ile tebliğ edilen idari para cezasına karşı Ankara 2. İdare Mahkemesinde açılan davanın 30.11.2005 günlü, E:2005/2092, K:2005/1662 sayılı kararla görev yönünden reddedildiği, söz konusu para cezasının vadesinde tahsil edilemediğinden bahisle 6183 sayılı Yasa hükümleri uyarınca dava konusu 02.12.2005 tarihli ödeme emrinin düzenlendiği, davanın da bu işleme karşı açıldığının anlaşıldığı; sözü edilen Yasal düzenlemelere göre, tahsil dairesince tek yanlı olarak düzenlenen ve ödemede bulunulmaması halinde cebren tahsili gereken kamu alacağına ilişkin olan ödeme emrinin, idari bir işlem olması karşısında, bu işleme karşı açılan davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde sayılan idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davası kapsamında görüm ve çözümünün de idari yargı yerlerinin görevli bulundukları; öte yandan 01.06.2005 tarihinde yürürlüğe giren 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun, bu kanunun genel hükümlerinin diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanacağı kuralına yer veren 3. maddesinin, Anayasa Mahkemesinin 22.07.2006 tarihli, 26236 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 01.03.2006 günlü, E:2005/108, K:2006/35 sayılı kararıyla iptal edildiğinden, aynı Yasanın 27. maddesi vasıtasıyla ceza hukuku alanına giren suç olma özelliği olmayan eylem nedeniyle verilen idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararlarına karşı Sulh Ceza Mahkemesinde dava açılması hususu hukuken ortadan kalkmış olmakla, idari para cezalarının tahakkukuna ilişkin olarak çıkan uyuşmazlıklarda da, idari yargı yerlerinin görevli bulunduğu, bu nedenle 2247 sayılı Yasanın 13. maddesine uyarınca yapılan başvurunun kabulüne hukuki olanak bulunmadığı yolunda yazılı düşünce vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: M. Lütfü ÜÇKARDEŞLER, Ahmet VELİOĞLU, Serap AKSOYLU, Z. Nurhan YÜCEL, Abdullah ARSLAN ve Levent ÖZÇELİK'in katılımlarıyla yapılan 5.2.2007 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME : Başvuru yazısı ve dava dosyası üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre, davalı idarenin anılan Yasa'nın 10/2 maddesinde öngörülen yönteme uygun olarak yaptığı görev itirazının reddedilmesi ve 12/1. maddede belirtilen süre içinde başvuruda bulunması üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca, 10. maddede öngörülen biçimde olumlu görev uyuşmazlığı çıkarıldığı anlaşılmaktadır. Usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Ahmet BEŞİNCİ ile Danıştay Savcısı Gülen AYDINOĞLU'nun, davada idari yargının görevli olduğu yolundaki yazılı ve sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacı şirket adına, 4502 sayılı Kanunla değişik 2813 sayılı Telsiz Kanunu ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu'nun ilgili maddelerine dayanılarak çıkarılan, "10 KHz-60 GHz Frekans Bandında Çalışan Sabit Telekomünikasyon Cihazlarından Kaynaklanan Elektromanyetik Alan Şiddeti Limit Değerlerinin Belirlenmesi, Ölçüm Yöntemleri ve Denetlenmesi Hakkında Yönetmelik" uyarınca kesilen idari para cezasının tahsili amacıyla düzenlenen ödeme emrinin iptali istemiyle açılmıştır.

Söz konusu Yönetmeliğin 1. maddesinde; bu Yönetmeliğin amacının, elektromanyetik alan oluşturan sabit telekomünikasyan cihazlarını kuruluş yeri, montajı ve denetlenmesine ait hususları, elektromanyetik alanda istem dışı ve sürekli maruz kalma durumunda; çevre ve insan sağlığı üzerinde oluşabilecek muhtemel olumsuz etkileri giderebilmek amacıyla kabul edilen elektromanyetik alan şiddeti limit değerlerini, ölçüm yöntemlerini ve ölçüm yapacak kuruluşları ve ölçüm sonuçları elektromanyetik alan şiddeti limit değerlerine uygun olmayan sabit telekominikasyon cihazlarının limit değerlere uygun hale getirilmesine ilişkin, usul ve esasları ve bunlara uyulmaması halinde işleticiler/ işletmecilere uygulanacak müeyyideleri belirlemektir, denilmiş; Yasal Dayanak başlıklı 3. maddesinde, 4502 sayılı Kanunla değişik 2813 sayılı Telsiz Kanunu ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu'nun ilgili maddelerine dayanılarak hazırlandığı ifade edilmiş; 15.2.2002 tarih ve 24672 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan Yönetmelikle değişik 9. maddesinde ise; " Bu Yönetmelik kapsamında kurulacak sabit telekomünikasyon cihazları için EK-B'de yer alan sabit telekomünikasyon cihazı müracaat değerlendirme formu ile müracaat edilir. Cihazın işletmeye alınmasını müteakip, yapılacak ölçüm sonuçlarını gösteren Ek-A'da yer alan ölçüm değerleri formunun doldurularak en geç 30 gün içinde, Kuruma gönderilmesi zorunludur. Aksi takdirde cihaz ruhsat ücretinin 50 katı ceza uygulanır."kuralına yer verilmiştir.

Yönetmeliğin dayanağını oluşturan Kanunlardan, 4502 sayılı Kanunla değişik 2813 sayılı Telsiz Kanunu'nun Telekomünikasyon Kurumunun Görevleri başlıklı 7. maddesinin ikinci fıkrasının (j) bendinde, " (Ek: 27/1/2000 - 4502/16 md.) Telsiz haberleşmesi ve telekominikasyon hizmetleri ve altyapının işletimi ile ilgili olarak görev alanına giren konularda yönetmelik çıkartmak veya diğer idari işlemleri yapmak, işletmeciler, aboneler, kullanıcılar ve Türk Telekominikasyon sektörünü etkileyen tüm gerçek ve tüzel kişilerin ilgili mevzuata uymasını denetlemek, bu hususta ilgili makamları harekete geçirmek ve gereken hallerde kanunlarda öngörülen yatırımları uygulamak." Kurumun görevlerinden biri olarak sayılmıştır.

Diğer Kanun olan, 406 sayılı Telgraf Ve Telefon Kanunu'nun 2. maddesinin (f) ve (g) fıkralarında; "f) (Değişik : 12/5/2001 - 4673/2 md.) Kurum; Türk Telekom dahil işletmecilerle imzaladığı sözleşmelerin ve verdiği genel izin ve telekominikasyon ruhsatlarının şartlarına uyulmasının sağlanması için gereken tedbirleri almaya, faaliyetlerin mevzuat ile görev ve imtiyaz sözleşmesi, telekominikasyon ruhsatı veya genel izin şartlarına uygun yürütülmesini izleme ve denetlemeye, aykırılık halinde ilgili işletmecinin bir önceki takvim yılındaki cirosunun %3'üne kadar idari para cezası uygulamaya, milli güvenlik, kamu düzeni veya kamu hizmetinin gereği gibi yürütülmesi amaçlarıyla gerekli tedbirleri almaya, gerektiğinde tesisleri tazminat karşılığında devralmaya ya da ağır kusur halinde imtiyaz sözleşmesini, telekominikasyon ruhsatını ya da genel izni iptal etmeye yetkilidir.

(Ek paragraf: 16/6/2004-5189/1 md.) Bu Kanuna ve 5.4.1983 tarihli ve 2813 sayılı Telsiz Kanununa göre Kurum tarafından verilen idarî para cezaları, 21.7.1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine tâbi olup, Kurumun bildirimi üzerine Maliye Bakanlığınca tahsil olunur.

g)Yukarıdaki hükümlerin, cezaların ve 4 üncü maddede belirtilen ilkelerin uygulanma esaslarını göstermek üzere yönetmelikler çıkarılır."; Kanun'un 28. maddesinde ise, "İşbu fasıldaki efal ve harekatı memnuadan mütevellit bilumum zarar ve ziyanı fail ve müsebbipleri tazmin ile mükelleftir.

(Ek: 24/4/2003-4854/5 md.) Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları o yerin en büyük mülkî amiri tarafından verilir. Verilen idarî para cezalarına dair kararlar ilgililere 11.2.1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ edilir. Bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz, idarece verilen cezanın yerine getirilmesini durdurmaz. İtiraz üzerine verilen karar kesindir. İtiraz, zaruret görülmeyen hâllerde evrak üzerinde inceleme yapılarak en kısa sürede sonuçlandırılır. Bu Kanuna göre verilen idarî para cezaları 21.7.1953 tarihli ve 6183 sayılı Âmme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil olunur." denilmiştir.

Bu düzenlemelere göre; idari para cezasına gerekçe olarak, 10 KHz-60 GHz Frekans Bandında Çalışan Sabit Telekomünikasyon Cihazlarından Kaynaklanan Elektromanyetik Alan Şiddeti Limit Değerlerinin Belirlenmesi, Ölçüm Yöntemleri ve Denetlenmesi Hakkında Yönetmeliğin 9. maddesinin gösterildiği; Yönetmeliğin dayanağını ise 2813 ve 406 sayılı Yasaların oluşturduğu; 406 sayılı Yasanın 2. maddesinde Telekomünikasyon Kurumunun idari para cezası uygulamaya yetkili olduğu, 28. maddesinde ise, bu Kanunda yazılı olan idarî para cezalarının o yerin en büyük mülkî amiri tarafından verileceği, bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebileceği; 406 ve 2813 sayılı Kanunlara göre Kurum tarafından verilen idarî para cezalarının, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine tâbi olduğu ve Kurumun bildirimi üzerine Maliye Bakanlığınca tahsil olunacağı belirtilmiştir.

Olayda, idari para cezasının vadesinde tahsil edilemediğinden bahisle 6183 sayılı Yasa hükümleri uyarınca dava konusu ödeme emrinin düzenlendiği, davanın da bu işleme karşı açıldığı anlaşılmaktadır.

21.7.1953 tarih ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun'un 1. maddesinde, "Devlete, vilâyet hususi idarelerine ve belediyelere ait vergi, resim, harç, ceza tahkik ve takiplerine ait muhakeme masrafı, vergi cezası, para cezası gibi asli, gecikme zammı, faiz gibi fer'i amme alacakları ve aynı idarelerin akitten, haksız fiil ve haksız iktisaptan doğanlar dışında kalan ve âmme hizmetleri tatbikatından mütevellit olan diğer alacakları ile; bunların takip masrafları hakkında bu Kanun hükümleri uygulanır." denilmiş; 3. maddesinde, para cezaları teriminin: amme, tazminat, inzibati mahiyette olsun olmasın bütün para cezalarını ifade ettiği; İkinci Kısım- Birinci Bölümünde yer alan 54. maddede ödeme müddeti içinde ödenmeyen amme alacağının tahsil dairesince cebren tahsil olunacağı; 55. maddede, âmme alacağını vadesinde ödemeyenlere 7 gün içinde borçlarını ödemeleri veya mal bildiriminde bulunmaları lüzumunun bir "ödeme emri" ile tebliğ olunacağı; 58. maddede ödeme emrine itiraz hususu düzenlenmiş ve diğer maddelerde ise takip esasları belirtilmiştir.

Böylece, tahsil dairesince tek yanlı olarak düzenlenen ve ödemede bulunulmaması halinde cebren tahsili gereken kamu alacağına ilişkin ödeme emrinin, idari nitelikte bir işlem olduğu kuşkusuzdur.

Öte yandan, Anayasanın 125. maddesinde yer alan "İdarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır." kuralı uyarınca, idari işlem niteliğinde olan ödeme emrine karşı açılan davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde sayılan, idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davası kapsamında görüm ve çözümünde idari yargı yerleri görevli bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısınca yapılan başvurunun reddi gerekmiştir.

SONUÇ: Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının BAŞVURUSUNUN REDDİNE, 5.2.2007 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.